

ปีที่ 2 ฉบับที่ 12 • เมษายน - มิถุนายน 2553

Vol. 12

Sino-Thai

MAGAZINE

- พิธีทำบุญรถไฟฟ้าสายสีม่วง
- ซีโน-ไทย สักขจร โครงการประมุขของพีช่วยน้อง
- การให้ความรู้เกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรม
- ล่องใต้ไปกระบี่แบบสำนึกรักบ้านเกิดของเพื่อนพนักงาน

Policy 2010

CATCH UP WITH THE WIND

ด้วยความเชื่อมั่นว่าบริษัทจะสามารถรักษาความสามารถในการแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง ท่านกรรมการผู้จัดการ นายช่างวัลลภ รุ่งกิจวรเสถียร จึงได้วางกรอบนโยบายบริษัทประจำปี 2553 (Policy 2010) ขึ้นโดยมี Slogan ว่า “CATCH UP WITH THE WIND” หรือ “การจับทิศทางลมของเรือใบ” ทั้งนี้เพื่อใช้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันของพนักงานซิโน-ไทยทุกคน

ในปีนี้สัญลักษณ์ของ Policy 2010 จะสื่อความหมายของ “CATCH UP WITH THE WIND” ด้วยภาพเรือสำเภา ซึ่งถือเป็นตัวแทนของธุรกิจการค้าและการพาณิชย์ (ซึ่งเปรียบเสมือนองค์กรซิโน-ไทยของเรา) กำลังโอดแล่นอยู่บนท้องทะเล โดยกำลังตั้งใบเพื่อจับลมและจะได้ผลักดันเรือให้โอดแล่นไปข้างหน้า

โดยกระแสลมเปรียบเสมือนโอกาสทางธุรกิจที่กำลังจะผ่านเข้ามาในองค์กรของเรา เช่นโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐผ่านโครงการไทยเข้มแข็ง (SP2) โครงการลงทุนต่างๆ ของภาครัฐ (Government spending) การลงทุนจากภาคเอกชน (Investment) การฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจในภาพรวม (Economic recovery) ซึ่งกระแสลมจะเป็นตัวขับเคลื่อนลำเรือให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้อย่างรวดเร็วและมั่นคง

ในขณะที่คลื่นบนทะเลเปรียบเสมือนปัญหาและอุปสรรคที่บริษัทยังคงต้องประสบอยู่ แต่จะเป็นอุปสรรคเพียงเล็กน้อย เช่น อุปสรรคในโครงการมาบตาพุด (Map Ta Phut Issue) ตลอดจนปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองในปัจจุบัน (Political Instability) ซึ่งเราก็จะสามารถฝ่าฟันและผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ หากได้รับความร่วมมือร่วมใจจากพวกเราพนักงานซิโน-ไทยทุกคน ในการช่วยกันประคับประคองและร่วมกันนำพาเรือลำนี้มุ่งไปสู่จุดหมายแห่งความสำเร็จด้วยกัน

SAY HI By บรรณาธิการ

Sino-Thai

MAGAZINE

Vol. 12 • April - June 2010

เจ้าของ บมจ.ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น
ที่ปรึกษา ภาคภูมิ ศรีจันทร์, สมศักดิ์ ทองช้อนกลีบ
บรรณาธิการ พิทชวัน กิตยารักษ์
กองบรรณาธิการ ทีมงานประชาสัมพันธ์
บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
32/59-60 ชั้น 27-30 อาคารซิโน-ไทย ทาวเวอร์ ซอยอโศก
ถนนสุขุมวิท 21 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร: 02-610-4900 โทรสาร: 02-260-1339
e-mail : Information@stecon.co.th

ในช่วงที่ผ่านมา นอกจากสภาวะอากาศที่ร้อนจนแทบล้งบวกับสถานการณ์การเมืองที่ร้อนระอุในบ้านเรา อาจทำให้หลายท่านรู้สึกกดดันและตั้งเครียดไปกับมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารที่กระพือผ่านสื่อโทรทัศน์แทบทุกช่อง หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ต้องยอมรับว่าเราไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ได้ แต่ในฐานะที่เราทุกคนเป็นประชาชนคนไทย สิ่งที่เราทุกคนต้องตระหนักในตอนนี้คือการนึกถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก ถึงแม้ว่าเราจะต่างสี ต่างความคิด แต่เราไม่ควรแตกแยก เราควรหันหน้าเข้าหากัน พูดคุยกัน สามัคคีกันและยอมรับในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สิ่งสำคัญที่สุด อย่างมุ่งหาความชนะเพียงอย่างเดียว เพราะไม่ว่าฝ่ายใดจะชนะหรือแพ้ ผลสุดท้ายประเทศชาติบ้านเมืองก็จะแย่ เอาละค่ะ บอ.กอ. ก็ขอให้ทุกท่านใช้ชีวิตอย่างมีสติในทุกๆ เรื่องก็แล้วกันนะคะ ไม่ทราบว่ามีปีใหม่ไทยในช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา มีใครได้ไปเที่ยวที่ไหนกันมาบ้างคะ หวังว่าคงจะได้พักผ่อนกันจนชุ่มปอด ตลอดวันหยุดนะคะ ชาร์จพลังกันแล้ว พร้อมลุยงานกันให้เต็มที่ไปเลย เพราะปีนี้บริษัทเรามีงานใหญ่หลายโครงการเลยทีเดียว ผู้สื่อนะคะ ยังไงที่งาน Sino-Thai Magazine ก็ขอส่งกำลังใจให้ชาวซิโน-ไทยทุกคนค่ะ อ้อรวมถึงคุณผู้อ่านทุกท่านด้วยนะค่ะ ในฉบับนี้เรามีเรื่องดีๆ มากมายภายในเล่ม ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารความเคลื่อนไหวในบริษัท ช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา และอีกหลากหลายเรื่องราวความรู้ความบันเทิงที่น่าสนใจให้คุณผู้อ่านทุกท่านได้พักสายตาจากงานอันมีที่นี้ ที่เดียว ติดตามอ่านได้เลยค่ะ

บรรณาธิการบริหาร

Website Intranet คู่มือการเฝ้าการเรียนรู้

Website Intranet ของบริษัทถือได้ว่าเป็นหนึ่งในช่องทางสื่อสารระหว่างกันของคนในองค์กร หรือเรียกได้ว่าเป็นช่องทางในการจัดการความรู้ Knowledge Management ภายในองค์กร ที่ทุกคนสามารถเข้ามาใช้งานและใช้ช่องทางนี้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างกันได้อีกด้วย และนี่คือที่มาที่ทำให้บริษัทตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อให้เข้ามาปรับปรุงดูแล พัฒนา Website Intranet ของบริษัท ให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้มีรูปแบบและหัวข้อที่เหมาะสมครบถ้วนสมบูรณ์ ท่านสามารถเข้าไปใช้งาน Update ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ที่ทันสมัยภายในองค์กรได้ด้วยตัวเองโดยผ่านช่องทางนี้

ท้ายนี้ทางคณะทำงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในอนาคตอันใกล้นี้ Website Intranet จะเป็นช่องทางสื่อสารที่สำคัญ สำหรับพนักงานทุกท่านในองค์กร ในการเข้าไปใช้งาน แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นระหว่างกัน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างให้องค์กรของเราเป็น Knowledge Management องค์กรแห่งการเรียนรู้ร่วมกันค่ะ

ซิโน-ไทย เดินหน้าสานต่อโครงการตอบแทนสังคม

สวัสดิ์คีระ โครงการ ซิโน-ไทย คืบหน้าสู่สังคม ของบริษัทเราได้สืบเนื่องกันมาจนถึงอาคารชาลวีรกุลที่ 31 แล้วนะคะ และโครงการนี้ก็ยังคงเป็นโครงการที่ทางโรงเรียนต่างๆ ได้ให้ความสนใจและติดต่อเข้ามาขอความช่วยเหลือจากทางบริษัทอยู่เสมอ

และในครั้งนี้ทางบริษัทของเราก็ได้คัดเลือก โรงเรียนบ้านหินลาด จ.บุรีรัมย์ ให้เป็นโรงเรียนที่ได้รับอาคารชาลวีรกุลหลังที่ 31 ซึ่งโรงเรียนบ้านหินลาด จ.บุรีรัมย์ นี้เป็นโรงเรียนที่มีความต้องการทางด้านอาคารเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากอาคารหลังเก่าของทางโรงเรียนได้ถูกไฟไหม้เสียหาย นั่นจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่โรงเรียนบ้านหินลาดได้รับการคัดเลือกจากทางบริษัท ส่วนความคืบหน้าในการก่อสร้างอาคารเรียนหลังนี้ได้ก่อสร้างไปประมาณ 80% แล้วคะ และจากข้อมูลที่ทางทีมงานได้สอบถามจากทางนายช่างสายัน นุพันธ์ ผู้จัดการโครงการก่อสร้างระบบประปา เทศบาลนครราชสีมา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลการก่อสร้างอาคารเรียนหลังนี้ ได้แจ้งว่าอาคารชาลวีรกุลที่ 31 หลังนี้ น่าจะแล้วเสร็จภายในช่วงต้นเดือนพฤษภาคมนี้คะ

ส่วนความคืบหน้าต่อไปจะเป็นอย่างไร และจะมีการจัดพิธีมอบอาคารชาลวีรกุลที่ 31 กันในวันไหน ทางทีมงานของเราจะกลับมาแจ้งกันให้ทราบกันอีกครั้งนะคะ

เก็บตก

พิธีทำบุญสำนักงานสนามโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง สัญญา 2

เจ้าบ้านหัวหน้าใหญ่ นายช่างวรฉัตร สุวสิน ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ 1 ร่วมกับพลสนามชาวซิโน-ไทยที่ประจำอยู่หน่วยงานรถไฟฟ้าสายสีม่วง สัญญา 2 ได้ถือเอาฤกษ์ยามยามดี จัดพิธีทำบุญหน่วยงานรถไฟฟ้าสายสีม่วงขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 25 มีนาคม 2553 ที่ผ่านมา โดยมีมนต์พระภิกษุสงฆ์จำนวน 9 รูป จากวัดบางรักใหญ่ มาทำพิธีเพื่อเสริมสิริมงคลให้กับทางสำนักงานสนามและพนักงานซิโน-ไทยที่ประจำอยู่ที่หน่วยงานดังกล่าวทุกคน

ทางทีมงาน Sino-Thai Magazine ได้มีโอกาสเดินทางไปร่วมพิธีในครั้งนี้ บรรยากาศในช่วงเช้าดูจะคึกคักเป็นพิเศษ เพราะเต็มไปด้วยแขกรับเชิญพิเศษที่คอบๆ ททยอยมาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง ไม่ว่าจะเป็นแขกจากหน่วยงานราชการและบริษัทเอกชนที่เกี่ยวข้องอีกมากมายและที่ขาดไม่ได้ก็จะเป็นชาวซิโน-ไทย จากทางสำนักงานใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นคณะผู้บริหารพนักงานซิโน-ไทยที่ยกพลขบวนมาเต็มรถตู้มาร่วมแสดงความยินดีในครั้งนี้ และเมื่อฤกษ์ดีมีมงคลเวลา 10.30 น. บริษัทซิโน-ไทย นำโดยนายช่างวัลลภ รุ่งกิจวรเสถียร ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยในพิธีสงฆ์ ซึ่งงานพิธีในวันนั้นก็ผ่านพ้นไปด้วยดี Sino-Thai Magazine ขอเป็นหนึ่งในกำลังใจให้กับพนักงานชาวสนามซิโน-ไทยทุกท่านในการปฏิบัติงาน สู้สู้คะ

SINO-THAI NEWS

Book Briefing เป็นอีกหนึ่งโครงการใหม่ที่ทางห้องสมุดซีโน-ไทย จัดขึ้น เพื่อตอบสนองนโยบายของบริษัทในเรื่องการจัดการความรู้ ซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่กระตุ้นให้พนักงานได้มีการพัฒนาองค์ความรู้และได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ระหว่างกันมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดความรู้ใหม่ๆ และเกิดความคิดสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งโครงการ Book Briefing เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมของทางห้องสมุดที่ได้จัดขึ้น โดยได้เปิดเวทีพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้พนักงานที่รักการอ่านได้ขึ้นไปถ่ายทอดความรู้สู่เพื่อนพนักงานด้วยกัน ซึ่งถือเป็นการแชร์ความรู้กันภายในองค์กร และที่สำคัญถือเป็นการปลูกฝังให้พนักงานรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้ Sino-Thai Magazine ขอเชิญชวนพนักงานทุกท่านเข้าร่วมกิจกรรม Book Briefing ณ ห้องสมุดซีโน-ไทย ชั้น 27 ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนมิถุนายน 2553 ที่จะถึงนี้ นะคะ ท่านสามารถติดตามข่าวสารได้ที่ห้องสมุด

ซีโน-ไทย แต่งกายได้ไม่มีตกเทรนด์

สวัสดิค๊ะเพื่อนๆ ชาวซีโน-ไทยทุกท่าน วันนี้ Sino-Thai Magazine มีข่าวฝากจากทางแผนกทรัพยากรบุคคลมาประชาสัมพันธ์ให้ทราบค๊ะ ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างมาตรฐานในการแต่งกายของชาวซีโน-ไทยให้สุภาพ เหมาะสมอีกทั้ง เป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร จึงขอให้ชาวซีโน-ไทย สวมใส่ชุดฟอร์ม หรือผ้าฟอร์มตามที่บริษัท กำหนดในทุกวันจันทร์ - พุธของสัปดาห์ วันพฤหัสบดี แต่งกายสุภาพ ส่วนในวันศุกร์ แต่งกายด้วยเสื้อโปโลบริษัท สีน้ำเงิน และงดสวมใส่กางเกงยีนส์เสื้อแขนกุด กระโปรงยีนส์และ กระโปรงสั้นค๊ะ

การแต่งกาย กรณีปฏิบัติงานปกติในบริษัท

การแต่งกาย กรณีติดต่อลูกค้า/ร่วมงานพิธีการ

หมายเหตุ พนักงานประจำหน่วยงาน แต่งกายตามเครื่องแบบที่บริษัทจัดให้ โดยแบ่งตามลักษณะงาน

คงได้เห็นตัวอย่างของการแต่งกายที่ถูกระเบียบบริษัทกันแล้วนะค๊ะ ไม่ยากเลยใช่ไหมค๊ะ หวังว่าทุกคนคงจะปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยนะค๊ะ อีกอย่าง ใครแต่งกายดีรับรองไม่มีตกเทรนด์แน่นอนค๊ะ

โครงการดีๆ ซีโน-ไทย สัจจร ประมุขของพี่ช่วยน้อง

อีกหนึ่งโครงการดีๆ ที่พนักงานของซีโน - ไทย ได้ร่วมกันจัดขึ้นกับ "ซีโน-ไทย สัจจร ประมุขของพี่ช่วยน้อง" เมื่อวันเสาร์ที่ 13 มีนาคม 2553 ที่ผ่านมา กลุ่มพนักงานซีโน-ไทยได้ร่วมกันนำสิ่งของของตัวเองมาประมุขกัน เพื่อนำรายได้จากการประมุขทั้งหมด ไปซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นให้กับน้องๆ บ้านเด็กตาบอดผู้พิการซ้ำซ้อน ซึ่งตั้งอยู่บนถนนรามอินทรา ซ.รามอินทรา 34 บรรยากาศของการประมุขนั้นเป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีเพื่อนพนักงานชาวซีโนไทยใจบุญให้ความสนใจ นำสิ่งของมาประมุขกันอย่างมากมาย อาทิ ผ้าห่ม ตุ๊กตา กระเป๋า ฯลฯ ซึ่งทุกคน ที่มาร่วมประมุขในวันนั้น ได้ทั้งของดีทั้งบุญกลับไปด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มไปด้วยความสุข หลังจากที่ได้มีการประมุขผ่านไปแล้ว ในวันเสาร์ที่ 3 เมษายน 2553 ที่ผ่านมานี้ ตัวแทนพนักงานซีโน-ไทย ก็เดินทางมาร่วมทำบุญ โดยซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็น ไปมอบให้กับน้องๆ บ้านเด็กตาบอด และนำเงินที่มาจากจากการประมุขสิ่งของมอบให้กับบ้านเด็กตาบอดผู้พิการซ้ำซ้อนทั้งหมด ทีมงาน Sino - Thai Magazine ขอร่วมอนุโมทนาบุญในครั้งนี้ด้วยค๊ะ และหากโครงการดีๆ แบบนี้เกิดขึ้นอีกเมื่อไหร่ ทีมงาน Sino-Thai Magazine จะติดตามข่าวสารและเก็บภาพมาบอกเล่าให้ทุกท่าน ได้ทราบอีกแน่นอนค๊ะ

ความปลอดภัย

อาชีวอนามัย

และสภาพแวดล้อมในการทำงานก่อสร้าง

สวัสดีครับ..ผู้อ่านทุกท่าน ฉบับที่แล้วผมได้พูดถึงระบบ Permits to work (PTW) กันไปบ้างแล้ว ฉบับนี้ก็จะพาทุกท่านไปรู้จักว่าระบบ Permit to work นั้นมีส่วนสำคัญในงานความปลอดภัยของหน่วยงานก่อสร้างต่างๆ อย่างไร

ระบบ Permit to work หรือที่เราเรียกกันว่า “ระบบการขออนุญาตทำงาน” ที่บริษัทเรานำมาใช้ นั้น เป็นระบบที่ใช้ในการควบคุมความเสี่ยงหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการทำงาน โดยก่อนเริ่มทำงานไฟร์แมน ชูปเปอร์ไวเซอร์ และวิศวกรสนาม จะเป็นผู้จัดทำเอกสาร Work Permit ในงานของตนเองและส่งเอกสาร Work Permit พร้อมแนบขั้นตอนการทำงาน (Work Method Statement) ให้กับผู้บังคับบัญชาอนุมัติ หลังจากได้รับการอนุมัติแล้วไฟร์แมน ชูปเปอร์ไวเซอร์ หรือวิศวกรสนาม ก็จะส่งสำเนาให้กับส่วนงานความปลอดภัยของหน่วยงาน และนำไป Work Permit หรือใบอนุญาตทำงาน มาติดตั้งไว้บริเวณจุดทำงานของตนเอง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบว่ามีการจัดเตรียมพื้นที่และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงวิธีการปฏิบัติงานถูกต้องตามที่ขออนุญาตไว้หรือไม่

สำหรับประเภทใบอนุญาตทำงานนั้นเราได้แบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ “ประเภทงานที่มีความร้อนหรือประกายไฟ (Hot Work)” เช่น งานเชื่อม, งานเจียร์, งานตัด, งานขัดผิวโลหะ, งานที่ใช้เครื่องมือไฟฟ้า เป็นต้น “ประเภทงานทั่วไป (Cold Work)” หรือ งานที่ไม่มีความร้อนหรือประกายไฟ เช่น งานประกอบติดตั้งหน้าแปลน, งานเทคอนกรีต เป็นต้น และประเภทงานความเสี่ยงสูง (High Risk)” เช่น งานขุดเจาะ, งานยกวัสดุด้วยเครื่องจักร, งานในสถานที่อับอากาศ, งานใกล้สายส่งไฟฟ้าแรงสูง, งานทดสอบด้วยแรงดัน, งานบนที่สูง, งานฉายรังสี เป็นต้น

นอกเหนือจากระบบ Permit to work แล้ว เรายังมีวิธีควบคุมความเสี่ยงหรืออันตรายในระหว่างการทำงานอื่นๆ อีก เช่น การเฝ้าระวังในพื้นที่การทำงานตลอดเวลาโดยหัวหน้างาน, การเดินสำรวจอันตรายโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (Monitoring), การค้นหาหรือสังเกตสภาพอันตราย (Observation), การสาธิตหรือการสอนวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในระหว่างปฏิบัติงาน (On the job training) เป็นต้น

เห็นไหมครับว่าระบบใบอนุญาตทำงาน หรือ Permit to work ที่หน่วยงานก่อสร้างของเราใช้กันอยู่นั้น มีส่วนช่วยให้การทำงานถูกต้องและปลอดภัยได้เป็นอย่างมาก ทั้งกับทรัพย์สินและตัวผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงบุคคลอื่นๆ ที่ผ่านเข้ามาในพื้นที่การทำงาน สำหรับฉบับหน้าผมจะเปลี่ยนบรรยากาศพาทุกท่านไปดูการรณรงค์ความปลอดภัยตามนโยบายของบริษัทปี 2553 “LTA=0” ที่หน่วยงานก่อสร้างต่างๆ กันบ้าง แล้วพบกันใหม่ในฉบับต่อไปครับ...สวัสดิ์

ลักษณะงานที่ต้องมีใบ Work Permit

กล่องสำหรับใส่ใบ Work Permit

การติดตั้งใบ Work Permit บริเวณจุดทำงาน

การตรวจสอบใบ Work Permit โดย จป.

ตัวอย่างใบ Work Permit

โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง

ช่วงบางใหญ่ - บางซื่อ สถานีที่ 2

สวัสดีค่ะ Fan Club The Star 6 โห้ะไม่ใช่ค่ะ Zoom in Site ค่า เดี่ยวจะเข้าใจผิดหลงมา Vote กันผิดรายการนะค่ะ กลับมาที่เรื่องดีๆ มีสาระของเรากันดีกว่าค่ะ ในฉบับนี้ทางทีมงานก็ได้จับเอาโครงการที่เป็นเหมือนกับผลงานการประมูลโครงการก่อสร้างขึ้นโบว์แดงแห่งปี มาฝากกันเลยก็ว่าได้ค่ะ

นั่นก็คือโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ - บางซื่อ สถานีที่ 2 โดยเจ้าของงานครั้งนี้ก็ยังคงเป็นการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) อีกเช่นเคยค่ะ มูลค่างานตามสัญญา 13,100,000,000 บาท ระยะเวลาก่อสร้าง 1,350 วัน เริ่มต้นวันที่ 1 มีนาคม 2553 สิ้นสุด วันที่ 9 พฤศจิกายน 2556 และผู้อำนวยการโครงการของเราคือนายช่างวรฉัตร สุธศิน ซึ่งลักษณะการก่อสร้างเป็นโครงการก่อสร้างทางยกระดับสายตะวันตกจากสะพานพระนั่งเกล้าจนถึงสถานีคลองบางไผ่ และงานก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา พร้อมงานสถานี 8 แห่งรวมระยะทาง 11 กิโลเมตร โดยเส้นทางการก่อสร้างแบ่งออกเป็น 3 SECTION

SECTION 1 มี 3 สถานี

- สถานีคลองบางไผ่ ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางถนนกาญจนาภิเษก ช่วงบริเวณคลองบางไผ่ ประกอบด้วยศูนย์ซ่อมบำรุง อาคารจอดรถไฟฟ้า และอาคารจอดรถ
- สถานีตลาดบางใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางถนนกาญจนาภิเษก บริเวณย่านธุรกิจสถานประกอบการและที่พักอาศัย
- สถานีสามแยกบางใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางถนนกาญจนาภิเษก บริเวณที่อยู่อาศัยหนาแน่น พร้อมอาคารจอดรถ และบริเวณเชื่อมต่อระบบขนส่งมวลชนอื่นๆ

SECTION 2 มี 3 สถานี

- สถานีบางพลู ตั้งอยู่กลางสี่แยกบางพลู บนถนนรัตนานิเบศร์ ตัดถนนบางกรวย-ไทรน้อย
- สถานีบางรักใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณถนนรัตนานิเบศร์ บริเวณแยกตัดกับถนนราชพฤกษ์
- สถานีท่าอิฐ ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางถนนรัตนานิเบศร์ ใกล้สำนักงานการเดินรถที่ 7 องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพพร้อมอาคารจอดรถ

SECTION 3 มี 2 สถานี

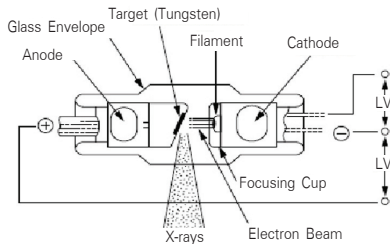
- สถานีไทรมา้า ตั้งอยู่บริเวณเยื้องลงมาทางทิศใต้ของถนนรัตนานิเบศร์ โดยรถไฟฟ้าจะวิ่งข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงบริเวณสะพานพระนั่งเกล้า ในแนวคูขนาน
- สถานีสะพานพระนั่งเกล้า ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นสะพานพระนั่งเกล้า ฝั่งตะวันออก

ซึ่งการก่อสร้างในขณะนี้กำลังดำเนินการทดสอบและเจาะเสาเข็มตั้งแต่เดือนเมษายน 2553 ถึง เดือนสิงหาคม 2553 บริเวณสถานีคลองบางไผ่ สถานีสามแยกบางใหญ่ สถานีบางรักใหญ่ และ สถานีไทรมา้าค่ะ

และนี่ก็คือข้อมูลและความคืบหน้าของโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ - บางซื่อ สถานีที่ 2 ค่ะ และถ้ามีความคืบหน้าเพิ่มเติม หรือมีโครงการดีๆ เช่นนี้อีก ทางทีมงานของเราก็จะนำข้อมูลมาเสนอให้กับ Fan Club Zoom in Site ได้ Up Date กันอย่างแน่นอนค่ะ

การตรวจสอบงานเชื่อมโดยการถ่ายภาพด้วยรังสี

การตรวจสอบโดยการถ่ายภาพด้วยรังสี (Radiographic Examination, RT) เป็นการตรวจสอบแบบไม่ทำลายชิ้นงาน (Non-Destructive testing, NDT) โดยใช้รังสีเอกซ์ (X-Ray) หรือแกมมา (Gamma-Ray) ฉายผ่านเนื้อวัสดุงาน และทำปฏิกิริยากับฟิล์มที่อยู่ด้านหลัง ชิ้นงานซึ่งทำให้เกิดภาพเพื่อใช้สำหรับหาจุดบกพร่องภายใน เช่น รุพ รุน สลักฝังใน การเชื่อมที่ไม่สมบูรณ์ การหลอมละลายไม่สมบูรณ์ รอยแตก ร้าว และอื่นๆ นอกจากนี้ยังสามารถเก็บบันทึกลักษณะของจุดบกพร่องไว้ได้อย่างถาวร

ตัวอย่างต้นกำเนิดรังสี X

ชนิดของรังสีที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของวัสดุทางอุตสาหกรรม

รังสีเอกซ์ (X-ray) เกิดจากเครื่องกำเนิดรังสีเอกซ์ประกอบด้วยอุปกรณ์สำคัญคือหลอดรังสีเอกซ์ (X-ray tube) ซึ่งเป็นหลอดแก้วสุญญากาศภายในมีขั้วไฟฟ้า 2 ขั้ว คือ ขั้วลบ (Cathode) หรือไส้หลอด (Filament) และขั้วบวก (Anode) หรือเป้า (Target) ขั้วทั้งสองต่อเข้ากับแหล่งจ่ายไฟฟ้า เมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านไส้หลอดที่ทำจากทังสเตน (Tungsten) จนอุณหภูมิสูง (>2000 OC) ทำให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากไส้หลอดและถูกเร่งให้เคลื่อนที่ไปกระทบกับเป้า ทำให้สูญเสียพลังงานไปเป็นความร้อน (>99 %) และพลังงานส่วนที่เหลือจะเปลี่ยนเป็นรังสีเอกซ์

ตัวอย่างต้นกำเนิดรังสีแกมมา

รังสีแกมมา (Gamma-Ray) เกิดจากธาตุกัมมันตรังสีโดยทั่วไปนิยมใช้ Ir-192, Se-75, Ce-137 โดยค่าความแรงของรังสีจะลดลงตามค่าครึ่งชีวิตของธาตุนั้นๆ

มาตรฐานของฟิล์มในการถ่ายภาพด้วยรังสี

ฟิล์มแบ่งออกเป็น 4 ระดับ (Type) ตามมาตรฐาน ASTM

Type I เกรนละเอียดมาก ความคมชัดสูง นิยมใช้โดยทั่วไปในงานอุตสาหกรรมมักจะเป็น Kodak-MX125 หรือ Agfa-D4

Type II เกรนละเอียด ความคมชัดสูง ใช้กับวัสดุที่มีความหนาแน่นต่ำ นิยมใช้โดยทั่วไปในงานอุตสาหกรรมมักจะเป็น Kodak-AA400 หรือ Agfa-D7

Type III ความไวสูง เมื่อนำมาใช้กับรังสีแกมมาหรือรังสีเอกซ์ที่มีแรงเคลื่อนไฟฟ้า สูงๆ จะใช้ได้โดยตรงหรือใช้ร่วมกับฉากตะกั่วก็ได้

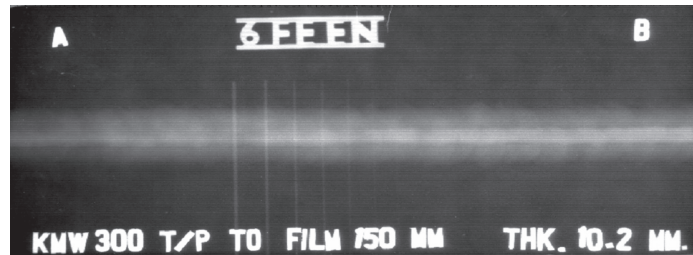
Type IV ความเร็วสูงสุดเมื่อใช้กับฉากเรืองแสงใช้ตรวจสอบเหล็กทองเหลือง เป็นต้น ในกรณีที่กำลังของเครื่องกำเนิดรังสีเอกซ์ต่ำกว่า เมื่อนำมาใช้โดยตรง หรือกับฉากตะกั่ว

ลักษณะภาพที่ปรากฏบนฟิล์ม

ภาพที่ปรากฏบนฟิล์มถ่ายภาพรังสี แบ่งออกได้เป็น 3 สีได้แก่ สีดำ สีเทาและสีขาวโดยอาศัยหลักเกณฑ์จากปริมาณรังสีที่กระทำลงบนแผ่นฟิล์มซึ่งกำหนดได้จาก

1. ความหนาของชิ้นงานโดยชิ้นงานที่หนากว่าจะดูดกลืนรังสีไว้ได้มากกว่า ทำให้เหลือปริมาณรังสีที่ทะลุทะลวงผ่านไปทำปฏิกิริยากับสารไวแสงมีปริมาณน้อยภาพบนแผ่นฟิล์มจึงเป็นสีขาว

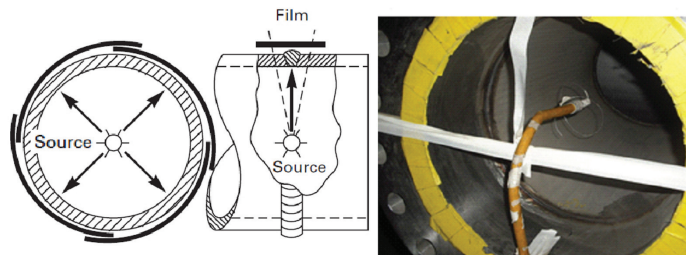
2. ความหนาแน่นของชิ้นงาน ชิ้นงานที่มีความหนาแน่นมากจะมีพลังงานรังสีที่สูญเสียไปมาก จึงเหลือปริมาณรังสีผ่านไปทำปฏิกิริยากับสารไวแสงน้อย ภาพบนแผ่นฟิล์มจึงเป็นสีจาง

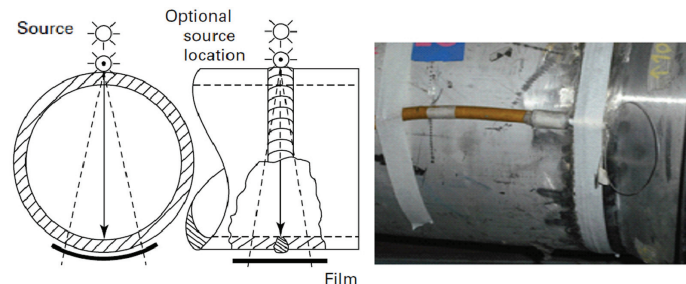
ตัวอย่างฟิล์มจากการถ่ายภาพด้วยรังสี

เทคนิคการถ่ายภาพด้วยรังสีสำหรับงานท่อโดยทั่วไปแบ่งได้ 3 ชนิด

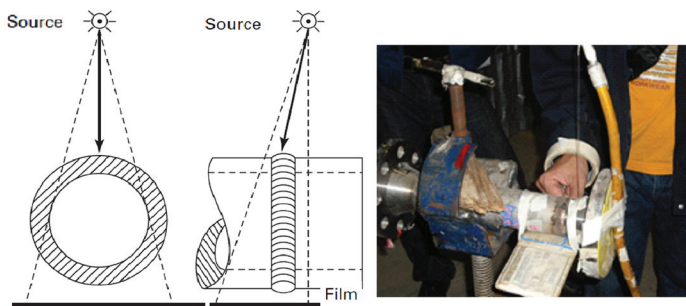
1. Single wall Single image (SWSI) เครื่องกำเนิดรังสีจะอยู่ด้านในท่อโดยวางไว้ที่กึ่งกลางของท่อและฟิล์มติดอยู่ด้านนอกของท่อตามรูป เมื่อปล่อยต้นกำเนิดรังสีออกมา 1 ครั้งจะได้ภาพถ่ายของแนวเชื่อมในชิ้นงานท่อโดยรอบ

2. Double wall Single image (DWSI) เครื่องกำเนิดรังสีจะวางอยู่ด้านนอกท่อและอยู่ตรงข้ามกับตำแหน่งที่ติดฟิล์มตามรูป เมื่อปล่อยต้นกำเนิดรังสีออกมา 1 ครั้งจะได้ภาพถ่ายของแนวเชื่อมในชิ้นงานท่อ ด้านเดียวกันกับที่ติดฟิล์มไว้โดยที่ทำการทดสอบ 1 ครั้งจะได้ภาพ 1 ภาพเท่านั้น จึงจำเป็นต้องทำการทดสอบหลายครั้งเพื่อให้ได้ภาพถ่ายแนวเชื่อมในลักษณะชิ้นงานท่อที่ต้องการทดสอบโดยรอบ ภาพที่ได้จะเหมือนกับแบบแรก

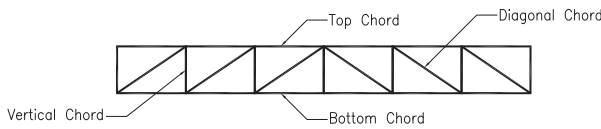
3. Double wall Double image (DWDI) ลักษณะการติดตั้งต้นกำเนิดรังสีอยู่บริเวณตรงข้ามกับฟิล์มบริเวณด้านนอกของแนวเชื่อมในลักษณะชิ้นงานท่อที่ต้องการทดสอบโดยมีระยะห่างจากชิ้นงานถึงต้นกำเนิดรังสีโดยทั่วไปประมาณ 12-24 นิ้ว พร้อมทั้งระยะเยื้องแนวเชื่อมประมาณ 15-30 องศา เมื่อปล่อยต้นกำเนิดรังสีออกมา 1 ครั้งจะได้ภาพถ่ายของแนวเชื่อมในลักษณะชิ้นงานท่อ โดยจะเห็นแนวเชื่อม 2 แนวคือ แนวเชื่อมด้านต้นกำเนิดรังสีและด้านฟิล์มนิยมใช้กับชิ้นงานท่อที่มีขนาดเล็ก

การคำนวณออกแบบเบื้องต้นสำหรับโครงถักที่เป็นเหล็กรูปพรรณ ตอนที่ 2

สวัสดีครับ... พบกันอีกครั้งนะครับกับคอลัมน์ Knowledge สำหรับฉบับนี้เราจะมาต่อกันที่การเลือกหน้าตัดให้กับโครง Truss ที่เราได้คำนวณแรงภายในที่เกิดขึ้นกับชิ้นส่วนต่างๆ ไปแล้ว จากหลักการ “Couple Force Moment - โมเมนต์ของแรงคู่ควบ” โดยจากฉบับที่แล้วเราได้ทำการคำนวณหาแรงภายในที่เกิดขึ้นกับชิ้นส่วนต่างๆ ของ Truss ไว้ดังนี้

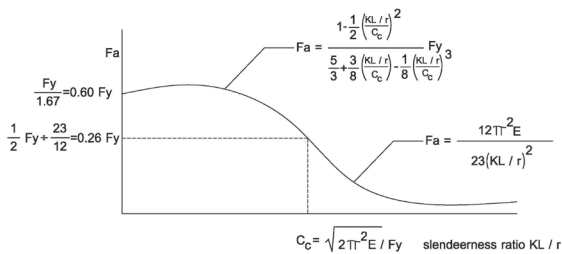
แรงใน Top & Bottom Chord	=	1,250 kg
แรงใน Vertical Chord	=	500 kg
แรงใน Diagonal Chord	=	500 kg

การคำนวณออกแบบโครงสร้างเหล็ก (Structural Steel Design) ในประเทศไทยจะอิงตามมาตรฐานของสหรัฐอเมริกาซึ่งได้แก่ American Institute of Steel Construction (AISC) ซึ่งในส่วนของมาตรฐานการออกแบบจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. AISC-ASD; มาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กโดยวิธีหน่วยแรงใช้งาน (Allowable Stress Design)
2. AISC-LRFD; มาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กโดยวิธีตัวคูณความต้านทานและน้ำหนักบรรทุก (Load & Resistance Factor Design)

โดยผมจะขอสรุปเอาใจความสำคัญๆ ของมาตรฐานการออกแบบโครงสร้างเหล็กโดยวิธีหน่วยแรงใช้งาน (AISC-ASD89) ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการคำนวณออกแบบเบื้องต้นเพื่อให้วิศวกรและผู้สนใจสามารถตรวจสอบความสามารถในการรับน้ำหนักของโครงถักหรือ Truss และสามารถเตรียมการเพื่อทำงานประมาณและสั่งวัสดุต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

หลักการของ AISC-ASD89 นั้นจะสอดคล้องกับพฤติกรรมของโครงสร้างเหล็กคือ เหล็กสามารถรับแรงดึงได้ดีแต่จะมีความสามารถในการรับแรงอัดที่จำกัดโดยจะขึ้นอยู่กับค่าอัตราส่วนความชะลูดของชิ้นส่วน (Slenderness Ratio; KL/r) ซึ่งทำให้การออกแบบหน้าตัดรับแรงอัด (Compression member) จะต้องมีการลดทอนค่าของหน่วยแรงใช้งานลงตามความยาวของชิ้นส่วน (L), ลักษณะของจุดยึดตรึง (K) และคุณสมบัติของหน้าตัดเหล็กเอง (r) หลักสำคัญในการ

ออกแบบโครงสร้างเหล็กด้วยมาตรฐาน AISC-ASD89 คือ การจำกัดค่าหน่วยแรงใช้งานโดยมีหลักการคือ “จำกัดค่าหน่วยแรงใช้งานของโครงสร้างเหล็กไว้ให้มีค่าน้อยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของกำลังที่จุดครากของเหล็กรูปพรรณ” แสดงว่าถ้าเราใช้เหล็กรูปพรรณเกรด SS400 ซึ่งมีค่ากำลังที่จุดคราก (F_y) เท่ากับ 2,400 ksc เราจะได้ว่าหน่วยแรงที่เกิดขึ้นในชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กนั้นจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ $0.6 \times 2,400 = 1,440$ ksc นั่นก็คือ หน่วยแรงสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้นกับโครงสร้างเหล็กรูปพรรณเกรด SS400 (fall) มีค่าเท่ากับ 1,440 ksc และเมื่อนำชิ้นส่วนนั้นไปรับแรงอัด (Compression Member) ก็จะต้องลดทอนกำลังของหน้าตัดลงตามที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น สำหรับค่า Factor ที่แนะนำให้ใช้คือ 0.85 ทั้งนี้เพราะที่ 85 เปอร์เซ็นต์ของค่าหน่วยแรงสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้นกับโครงสร้างเหล็กรูปพรรณจะมีค่าอัตราส่วนความชะลูด (KL/r) ที่ประมาณ 50 ซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสมกับการออกแบบทั้งการควบคุมการเสียรูปของโครงสร้าง (Deformation) และหน่วยแรงที่เกิดขึ้นบนหน้าตัด (Stress) ดังนั้น “ค่าหน่วยแรงที่ใช้ในการออกแบบหน้าตัดเหล็กรูปพรรณจะมีค่าเท่ากับ $0.85 \times 1,440 = 1,225$ ksc”

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
Buckling shape						
K Theory	0.5	0.7	1.0	1.0	2.0	2.0

จากค่าแรงภายในที่เกิดขึ้นกับชิ้นส่วนต่างๆ ของ Truss ตามที่ได้แสดงไว้ในตอนต้นนั้น เราจะสามารถคำนวณหาหน้าตัดเหล็กรูปพรรณของ Truss ในแต่ละชิ้นส่วนได้ดังนี้

Top & Bottom Chord;

$P = 1,250$ kg ดังนั้นต้องการพื้นที่หน้าตัดเท่ากับ

$$P / (0.85 * fall) = 1,250 / 1,225 = 1.02 \text{ sq.cm.}$$

เลือก Pipe 21.7mm, DIA. 2.0mm THK, $A = 1.238$ sq.cm. > 1.02 ok

Vertical & Diagonal Chord;

$P = 500$ kg ดังนั้นต้องการพื้นที่หน้าตัดเท่ากับ

$$P / (0.85 * fall) = 500 / 1,225 = 0.408 \text{ sq.cm.}$$

เลือก Pipe 21.7mm, DIA. 2.0mm THK, $A = 1.238$ sq.cm. > 0.408 ok

**อ้างอิงหน้าตัดเหล็กจาก ENGINEERING GUIDE BOOK

จะเห็นว่าจากหลักการของโมเมนต์แรงคู่ควบ (Couple Force Moment) และหลักการออกแบบโครงสร้างเหล็กโดยวิธีหน่วยแรงใช้งาน (AISC-ASD89) ทำให้เราสามารถคำนวณหากำลังรับน้ำหนักเบื้องต้นของ Truss และสามารถคำนวณออกแบบหน้าตัดเหล็กรูปพรรณเพื่อใช้ในการประมาณงบประมาณและเตรียมงานเพื่อการก่อสร้างได้ แต่ทั้งนี้เป็นการให้ความเห็นโดยอาศัยประสบการณ์ของผม โดยในส่วนของรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อการคำนวณออกแบบสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผู้อ่านคงต้องศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือการออกแบบโครงสร้างเหล็ก (Structural Steel Design) และมาตรฐานการออกแบบที่ได้กล่าวมาแล้ว หวังว่าบทความชุดนี้คงเป็นประโยชน์ไม่มากก็น้อยกับเพื่อนๆ ชาวซิโน-ไทย และผู้อ่านทุกท่านนะครับ

สาระดีๆ กับ “KM”

สวัสดิ์ค่ะ กลับมาพบกับสาระดีๆ ที่ Sino-Thai Magazine นำมาฝากให้ทุกๆ ท่านได้รับทราบถึงที่มาและความจำเป็นสำหรับ KM หรือ Knowledge Management ที่จะใช้ในองค์กรของเรา

ซึ่งปัจจุบันนี้โลกได้เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) งานต่างๆ จำเป็นต้องใช้ความรู้มาสร้างผลผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น การที่องค์กรจะพัฒนาปรับตัวและแข่งขันให้อยู่ในชั้นแนวหน้าของวงการธุรกิจให้ได้นั้น องค์กรต้องมีองค์ความรู้ที่เข้มแข็ง ต้องปรับเปลี่ยนตนเองเข้าสู่กระบวนการจัดการความรู้ การลดขนาดขององค์กร การจำกัดอัตรากำลังคน ทำให้ความรู้และประสบการณ์ส่วนหนึ่งขององค์กรขาดหายไป เป็นผลให้องค์กรต้องเร่งจัดกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรที่เหลืออยู่ ต้องรักษาและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องขององค์กรต่อไปรวมทั้งแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมา ดังนั้นองค์กรต่างๆ จำเป็นต้องมีการจัดการความรู้ (Knowledge Management-KM) ซึ่งจะเป็นเครื่องมือหรือกระบวนการสำคัญที่เข้ามาช่วยในการบริหารความรู้ขององค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจได้

การจัดการความรู้ คือ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรได้เข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของความรู้ในองค์กรมี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ

การจัดการความรู้ จึงเป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่

1. บรรลุเป้าหมายของงาน
2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน
3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

องค์กรที่มีการจัดการองค์ความรู้ที่ดีจะสามารถเก็บเกี่ยวประโยชน์จากทุนทางด้านความรู้ (Knowledge Asset) ที่เกิดจากปัญญาของบุคลากรทุกระดับภายในองค์กรอย่างไม่มีจำกัด เพราะเมื่อหน่วยงานได้เริ่มต้นดำเนินการเรื่องการจัดองค์ความรู้จะพบว่าความรู้ที่ตัวเรา (One Person) คิดว่าเรามีอยู่เอยะนั้น จริงๆ แล้วยังมีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับที่มีอยู่ภายในองค์กรของเราเอง และจะยิ่งรู้สึกประทับใจเมื่อค้นพบว่ามีความรู้บางอย่างมาจากที่ๆ เราคาดคิดไม่ถึง ทำให้คนเราลดละ อุตตา และกิเลส ที่คิดว่าตนรู้แต่ผู้เดียว และหวงความรู้นั้นไว้กับตนเอง (ซึ่งรวมถึงข้อมูล และข้อสนเทศต่างๆ ด้วย) โดยหารู้ไม่ว่าสิ่งที่ตนรู้นั้นไม่มีคุณค่าใดเลยหากไม่มีผู้นำไปใช้ การแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกันจะส่งผลให้องค์กรเติบโตอย่างยั่งยืนและถาวรสืบเนื่องต่อไปนะคะ แล้วพบกันได้อีกกับสาระและความรู้ดีๆ เช่นนี้ใน Sino-Thai Magazine ฉบับหน้านะคะ

สิ่งที่คิดเล่นกับ ความตาย

...กระดานหกที่พนันศพ...

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านทุกท่าน Sino-Thai Magazine คอลัมน์ Variety ในฉบับนี้ ขอเปลี่ยนบรรยากาศมาเล่าเรื่องราวของ ชวนชนหัวลูก แต่แฝงไว้ซึ่งแง่คิดดีๆ กันบ้างนะคะ คุณผู้อ่านเคยได้ยินคำพูดที่ว่า อย่าล้อเล่นกับความตายกันบ้างมั๊ยคะ เรื่องที่ทีมงาน Sino-Thai Magazine จะนำมาเล่าให้ฟังผ่านตัวหนังสือในวันนี้ เป็นเรื่องจริงที่ติดอันดับ 1 ใน 10 เรื่องเล่าที่น่ากลัวที่สุด ของคลื่น The Shock เลยทีเดียวค่ะ

เป็นเรื่องราวความคึกคะนองชั่ววูบของเด็กวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ที่รักสนุก และไม่เชื่อในเรื่องของเวรกรรม และนี่คือที่มาของการล้อเล่นกับความตาย คนเล่าเรื่องนี้มีชื่อว่า คุณเบิร์ต เรื่องมีอยู่ว่าวันหนึ่ง มีเพื่อนคุณเบิร์ตโทรมา ให้ไปงานศพพ่อของเค้าที่วัดแถวๆ เทเวศน์ วัดนี้ว่ากันว่า คนตายต้องมีเส้นมีสายพอสวมควร ถึงจะเอาศพมาตั้งได้ คุณเบิร์ตได้ไปร่วมงานศพพร้อมกับเพื่อนๆ ของเค้ากลุ่มหนึ่ง เมื่อฟังสวดเสร็จ แยกก็ต่างทยอยกันกลับ แต่คุณเบิร์ตกับเพื่อนๆ ยังคงนั่งคุยกับเพื่อนที่เป็นลูกของคนที่ตาย ระหว่างนั้นเอง ฝนก็ตกลงมา จนกลุ่มคุณเบิร์ตกลับบ้านไม่ได้ ระหว่างที่นั่งรอฝนหยุดตกอยู่นั้น กลุ่มเพื่อนๆ คุณเบิร์ต ก็เกิดความคึกคะนอง มีคนหนึ่ง ชื่อเอก พูดทำนองเล่นๆ ว่า งานนี้ไม่ค่อยดีเลย เลี้ยงแค่อะไร ถ้าเป็นงานศพเราเนะ เราจะเลี้ยงเฮสแอนดท์ที่เลย พอพูดจบก็มีเพื่อนอีกคนหนึ่ง มองไปเห็นกระดานหน้าศาลา (กระดานที่ใช้เขียนชื่อคนตาย เวลาสวด ใครเป็นเจ้าภาพวันไหน) ถ้าสังเกตดีๆ จะพบว่า กระดานพวกนี้ แทบทุกวัดจะไม่มีใครทิ้งชอล์กไว้เลย ไม่มีแม้แต่เศษชอล์กที่ตกตามพื้น เวลาเขียนมักจะให้เจ้าหน้าที่ของวัดเท่านั้น เป็นผู้เขียน และเขียนแล้วก็จะเก็บชอล์กไว้อย่างมิดชิด แต่เพื่อนของคุณเบิร์ตจึงหายไ้ซึกพิ๊ก แล้วไปหาชอล์กมาได้ ซึ่งไม่รู้ไปหาได้จากไหน แล้วก็เอามาเขียนเล่น เป็นชื่อจริง นามสกุลจริง ของคนชื่อเอก แทนที่คนชื่อเอกจะโกรธ กลับบอกว่า เฮ้ย!!! แกเขียนนามสกุลผิดวะ จริงๆ มันต้องแบบนี้ แล้วเอาก็ไปแก้ชื่อให้ถูกด้วยการลบตัวอักษรันต์ทิ้งด้วยความคะนองไม่เลิก เพื่อนคนนั้นก็เลยเขียนทั้งวันตาย วันเผา เอาก็ให้ความร่วมมือด้วยการเล่นต่อว่า ไม่เอา...ไม่อยากตายวันนี้ ถ้าตายวันนี้ เดี่ยววันจันทร์พวกแกก็ไม่มางานซัน แล้วเอาก็เอาโทรศัพท์มาเปิดดูปฏิทินแล้วพูดขึ้นว่า “เอาวันนี้ดีกว่า วันที่ 14 ส.ค. 2549 แล้วอีก 7 วันก็เผา วันที่ 20 ส.ค. 2549” ตอนนั้นด้วยความคะนองไม่มีใครคิด อะไร ต่างหัวเราะคิดกันว่าเป็นเรื่องขำๆ แล้วก็ได้เขียนตามที่เอกบอกจนครบ มีทั้งชื่อ นามสกุล วันตาย วันเผา ครบถ้วน หลังจากนั้นผ่านมาได้ซึกพิ๊ก คนชื่อเอกก็โทรมาหาคุณเบิร์ต เล่าให้ฟังว่า ช่วงนี้เขาเหนื่อยเหลือเกิน นอนไม่ค่อยหลับแล้วก็ฝันแปลกๆ บ่อยมาก เขาจะฝันทำนองว่า มีคนมาพาเค้าไปที่ไหนไม่รู้ คล้ายๆ กับวัดที่เคยไปงานศพเพื่อเพื่อน เขาบอกว่าเขาได้เห็นตามคนๆ นั้นไป ได้เจอคนมากมาย พอเขาเข้าไปพูดด้วย กลับไม่มีใครพูดกับเขาสักคน เอกบอกว่า ฝันทำนองนี้หลายครั้ง คุณเบิร์ตก็บอกว่า คงทำงานเหนื่อย วันนี้ให้มานอนที่บ้านเบิร์ต เดี่ยวจะเปิดแอร์ให้นอน พอถึงตอนกลางคืน เอกก็มานอน แล้วตอนเช้าเอกก็ปลุกคุณเบิร์ตตั้งแต่ 6 โมงเช้า ทั้งๆ ที่เอกเป็นคนขี้เซาและตื่นสายมาก (คุณเบิร์ตเล่าให้ฟัง) เอกเล่าให้ฟังว่า ระหว่างที่นอนหลับ รู้สึกว่ามีคนมาลากเขาออกจากเตียง ไปที่เดิม แล้วก็เหมือนเดิมคือคุยกับใครก็ไม่มีใครคุยด้วย คราวนี้เขาบอกว่าเขารู้สึกไม่ดี เลยวิ่งหนีคนที่พาเขาไป จนสะดุ้งตื่น ในระหว่างที่เล่าคุณเบิร์ตถามว่าแขนเอกไปโดนอะไรมา (คุณเบิร์ตเหลือบไปเห็นแผลที่แขนเอก) เอกบอกว่า ล้มตอนที่วิ่งหนีมา และตอนวิ่งมาก็ใส่รองเท้าสีแดงของแฟนคุณเบิร์ตที่อยู่หน้าห้องไปด้วย วิ่งจนรองเท้าขาด คุณเบิร์ตก็ยังไม่คิดอะไร นึกว่าเอกคงเพี้ยนเลยฝันไปอยู่มาวันหนึ่ง กลุ่มเพื่อนคุณเบิร์ตก็ได้ไปเที่ยวกันแถวๆ รัชดา แล้วได้ตกลงกันแล้วว่า คืนนี้เอกจะขับรถให้เบิร์ต แล้วก็จะไปนอนที่บ้านเบิร์ต ระหว่างทางจากกลับบ้านคุณเบิร์ตก็สังเกตเห็นว่าเอกเหมือนคนที่เหนื่อยมากๆ ทั้งๆ ที่เวลาอยู่กับเพื่อนเอกจะเป็นคนที่เฮฮามาก แล้วเอาก็ได้บอกว่าคุณนี่เขาจะไปนอนกับแฟนดีกว่า เพราะเขารู้สึกไม่ค่อยดี เบิร์ตก็ไม่ได้ว่าอะไร จนถึงประมาณตี 4 ในคืนเดียวกัน ก็มีโทรศัพท์จากแฟนเอกโทรมาหาเบิร์ต มาบอกว่า เอกล้มที่หน้าห้อง ตอนนี้อยู่ที่รพ.พระราม 9 เบิร์ตก็รีบไปในทันที แต่ก็ไม่ทันแล้ว เพราะเอกเสียแล้ว!!! หมอบอกว่าเอกมีอาการ คือ ปอดแฟบไปข้างหนึ่ง แต่ที่น่าแปลกคือเอกไม่ตี๋และไม่สูบบุหรี่ แล้วที่สำคัญ วันนั้นมันคือวันที่ 13 ส.ค. 49 ก่อนวันที่เขียนในกระดานเพียง 1 วัน แต่ตอนนั้นทุกคนก็ยังไม่คิดอะไร เพราะลืมเรื่องกระดานกันไปหมดแล้ว

คุณเบิร์ตเลยโทรติดต่อกับญาติของเอก เพราะตอนนั้นพ่อแม่เอกอยู่ที่ออสเตรเลียหมด เบิร์ตนึกขึ้นมาได้ว่าเอกมีป้าอยู่คนนึงอยู่แถวลาดพร้าว เบิร์ตก็ได้ติดต่อไป ในระหว่างนั้นเบิร์ตก็ได้หาว่าดีที่จะเอาศพเอกไปตั้งด้วย แต่ที่แปลกก็คือ เบิร์ตหาวัดไม่ได้เลยซักวัดเดียว!!! (เบิร์ตอยู่แถวห้วยขวาง) วัดแถวห้วยขวางก็ไปดูมาหมด บางวัดเบิร์ตก็สนทนากับเจ้าอาวาส แต่ก็ยังไม่ได้ เต็มทุกวัน ในระหว่างที่เบิร์ตกำลังเครียดอยู่ ก็มีโทรศัพท์โทรมาจากป้าเอกบอกว่าหาวัดได้แล้ว โดยใช้เส้นของเพื่อนป้า เบิร์ตก็ดีใจ ที่หาวัดได้ ก็ถามว่าวัดไหน และที่ป้าบอกมาก็คือ วัดเดียวกันกับพ่อของเพื่อนที่พึ่งตายไป !!!! และที่สำคัญศาลาเดียวกัน!!!! (ศาลาที่ไม่เขียนกระดานเล่น)

ตอนนี้ทุกคนเริ่มคิดถึงเรื่องกระดานแล้ว เพราะอะไรมันจะบังเอิญขนาดนี้ เพื่อนทุกคนก็มางานศพของเอก และที่นั่นแปลกใจมากกว่านั้นก็คือ อาหารวางที่นำมาเลี้ยงแขกนั้น เป็นขนมของเฮส แอนดท์ ที ที่เอกเคยพูดไว้ด้วย!!เพื่อนๆ เลยมานั่งคุยกันถึงเรื่องของกระดาน แล้วก็มีการกำหนดวันเผาของเอก ซึ่งก็เป็น วันที่ 20 ส.ค. 49 (วันที่เอกกำหนดไว้) ตรงกับที่เขียนไว้เป๊ะ!! เบิร์ตกับเพื่อนๆ รู้สึกว่าเอกยังไม่ตาย จึงได้มีการนำดวงของเอกไปดูหมอมหาหลายที่และแทบทุกที่ก็จะบอกคล้ายๆ กัน คือ เอกยังไม่ตาย!!! แต่ช่วงนี้จะต้องอยู่อย่างลำบาก จะทำอะไรก็ไม่มีเงิน ในระหว่างนั้น เบิร์ตเล่าว่า เอกมาเข้าฝันบ่อยมากบางทีก็มาเข้าฝันให้เพื่อนที่ยืมเงินเอาเงินมาคืน เอกางงงย่นสับสนมาก บางทียามที่บริษัทเอกก็เห็นเอกทำงานจน ถึง 4 ทุ่มทั้งๆ ที่เอกเป็นคนเช้าขามเย็นขาม คือกลับ 5 โมงตรงทุกที และที่ทำให้เบิร์ตเชื่อเรื่องที่คุณเบิร์ตก็เชื่อคือ ถามว่าเบิร์ตเอารองเท้าสีแดงให้ใครใส่ ทำไมรองเท้าถึงขาด (ที่เอกเคยเล่าให้ฟังว่าใส่วิ่งหนีในความฝัน) เคยมีพระให้ความเห็นเรื่องนี้ว่า เอกอาจจะยังไม่ถึงที่ตาย แต่มาเขียนให้ตัวเองตาย ก็เลยยังไม่ได้ไปไหนต้องชดใช้กรรมให้หมดก่อน หรือถ้าอยากให้เอกไปดี ก็ต้องให้กุศลแรงคือการบวช เบิร์ตกับเพื่อนๆ ก็ได้รวมตัวกันลาพักร้อนแล้วก็บวชให้เอก จนทุกวันนี้ก็มีบ้างที่เอกมาเข้าฝันแต่ก็น้อยกว่าเมื่อก่อนแล้ว....

บางครั้งการที่เราทำอะไรไม่รู้จึกคิด ไม่ตรึกตรองให้ดี ความคะนองตามประสาวัยรุ่นเห็นทุกเรื่องเป็นเรื่องสนุก ผลของมันอาจจะร้ายแรงจนไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นจะทำอะไรควรคิดให้ดี มีสติเสมอ และใช้เหตุผลให้มากกว่าอารมณ์นะคะ เพราะความตายไม่ใช่เรื่องล้อเล่น

กระบี่

ที่ที่เขินมากกว่าทะเล

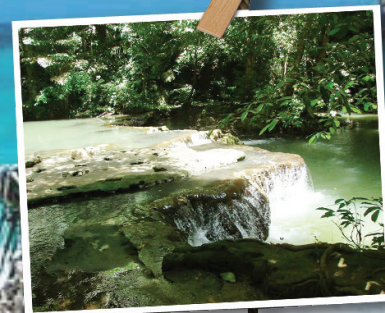

กระบี่มีมรดกแห่งอันดามัน สวรรค์เกาะพีพี ที่ใครต่อใครต่างร่ำลือว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นมากกว่าทะเล แต่จะจริงหรือไม่ เที่ยวละโมในบ้านเกิดฉบับนี้ ขอทำหน้าที่นำพาคุณผู้อ่านทุกท่านออกเดินทางไปด้วยกันหาคำตอบบนเส้นทางมนต์รักทะเลใต้ เที่ยวหมู่เกาะละโว้เมืองกระบี่ ก็การท่องเที่ยวแบบสำนึกรักบ้านเกิดกันอีกครั้ง และครั้งนี้เราได้รับการติดต่อจากวิศวกรหนุ่มได้หน้ามคนชินโน -ไทย นายช่างขนำญญู เวสท์พีล หรือช่างหอย ซึ่งประจำอยู่หน่วยงาน Pluto J -2320 หนึ่งในตัวแทนพนักงานชินโน-ไทยในภาคใต้ ผู้ที่เต็มไปด้วยแวดตาแห่งความภาคภูมิใจในบ้านเกิดของเขาเอง และในฐานะเจ้าบ้านคนพื้นเพ จ.กระบี่ นายช่าง ขนำญญู ได้ย้อนวันวานให้เรามาฟัง Sino-Thai Magazine ฟังว่า ภาพของกระบี่ในวันวานกับวันนี้ มีหลายอย่างแตกต่างออกไปตามกาลเวลา ไม่ว่าจะเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนแปลง สถานที่ที่ใคร่ครวญบ้านช่องที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนความคิดวิถีที่เข้ามาล้นชีวิตของผู้คนที่นี่ แต่สิ่งหนึ่งที่นายช่างขนำญญูบอกกับทีมงานว่าไม่เคยเปลี่ยน นั่นคือความงดงามทางธรรมชาติที่ยังคงอยู่คู่บ้านคูเมือง จ.กระบี่ สิ่งเหล่านี้ เรียกว่าเป็นสวรรค์บนดินที่โลกได้สร้างและบันดาลขึ้นมานั่นเอง

นายช่างขนำญญูพูดถึงการเดินทางไปกระบี่ว่า สามารถไปได้หลายทางไม่ว่าจะโดยเครื่องบิน รถโดยสารประจำทางหรือโดยรถยนต์ส่วนตัว สำหรับเครื่องบินใช้เวลาเดินทางเพียงแค่ชั่วโมงเศษ แต่ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวขาลุยมักจะใช้รถยนต์ส่วนตัว ขับเคลื่อนล้อไปได้ไปเรื่อย ๆ ค่าที่ไหนดอนที่นั่น เพราะนอกจากจะสะดวกเป็นส่วนตัวแล้วยังสามารถแวะเที่ยวจังหวัดอื่นๆ ได้อีกด้วย นายช่างขนำญญูแนะนำนักเดินทางโดยรถยนต์ว่า ออกจากกรุงเทพฯให้ทางหลวงหมายเลข 4 และไปต่อด้วยทางหลวงหมายเลข 41 ที่ จ.ชุมพร วิ่งตรงไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อเลยแยกพุนพิงให้ตรงไปจนกว่าจะบรรจบทางหลวงหมายเลข 44 จะเป็นเส้นทางที่ย่นระยะเวลาคิดทีเดียว ที่สำคัญมีวิวสวยๆ เป็นภูเขาหินปูนตั้งตระหง่านเรียงรายตลอดทาง (ตรงนี้อยู่อาศัยแนวถ้ำอยู่) ไปบรรจบทางหลวงหมายเลข 4 อีกทีที่อำเภออ่าวลึกก็เข้าสู่ จ.กระบี่แล้ว ใช้เวลาในการเดินทางราวๆ 11 ชั่วโมง แต่รับรองว่าคุณค่ากับความเหน็ดเหนื่อยอย่างแน่นอน เพราะกว่าที่เข้ามาถึงสถานที่ท่องเที่ยวมากมายใช้เวลาเดินทางเพียงเที่ยวไม่หมด โดยเฉพาะเกาะน้อยใหญ่จำนวนมากหลายร้อยเกาะ แต่ที่ติดอันดับต้นๆ ของโลกและไม่มีนักท่องเที่ยวคนใดไปถึงความงดงามที่ชวนให้หลงใหล นั่นคือ เกาะพีพี ที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นเกาะสวรรค์หลายพันเกาะจะเคยไปสัมผัสตามคำร่ำลือมาแล้วด้วยตนเอง แต่ที่นั่นยังไม่เคยไปนายช่างขนำญญูของภูมิภาคนี้เอง เพราะถือเป็นไฮไลท์ของสถานที่ท่องเที่ยวใน จ.กระบี่เลยทีเดียว นอกจากนี้ยังมีทะเลแหวก ถือเป็นหนึ่งในสถานที่ Unseen อีกที่หนึ่งที่ใคร่ครวญ ท้าไม่ลังเลเรียกว่าทะเลแหวก ก็คือไคที่น้ำลดจะมีสะพานไหลพันน้ำขึ้นมาตรงกลางให้นักท่องเที่ยวได้เดินข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งได้ บอกได้คำเดียวว่าใครเห็นต้องอึ้งคร่ำใจใจยิ่งนัก และไม่พูดถึงไม่ได้คือสถานที่นี้เลยสระมรกตเป็นสระน้ำผุด สระน้ำอุ่นขนาดใหญ่มีสีเขียวดุจมรกตยามแสงแดดตกกระทบผิวววน้ำมีประกายระยิบระยับราวสายฝนไม่อาจบรรยายได้ ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางป่าดิบชื้นใหญ่

นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมากมาย และหนึ่งในนั้นก็คือ ปาฟุ ทำปอมคลองสองน้ำ คลองสองน้ำมีลักษณะพิเศษคือ ลำคลองมีทั้งช่วงที่น้ำจืดสนิท และช่วงที่มีน้ำกร่อย เมื่อน้ำทะเลลดน้ำในคลองจืดสนิท ยามน้ำทะเลขึ้นก็เปลี่ยนเป็นคลองน้ำเค็ม ซึ่งในช่วงที่น้ำทะเลขึ้นลำน้ำแห่งนี้จะมีความขุ่นแต่เมื่อน้ำทะเลเริ่มลดน้ำจากปาฟุจะไหลคืนน้ำทะเลออกไปจนได้ลำธารที่ใสสะอาดราวกระจกใสด้วยภูเขาหินปูนที่สวดออกมาเป็นจำนวนมาก เราจะสามารถมองเห็นปลาตัวเล็กๆ ที่ว่ายอยู่ในน้ำได้อย่างชัดเจนครับ ส่วนกิจกรรมที่ทำปอมนั้นก็สามารถพายเรือแคนูและเดินลัดเลาะไปตามเส้นทางธรรมชาติที่เป็นสะพานไม้ทอดยาวลัดเลาะไปตามปาฟุและแม่น้ำ ซึ่งผ่านปาฟุน้ำจืดและรอยต่อป่าสองถิ่น ตลอดจนลำคลอง ความยาวประมาณ 700 เมตร ตลอดทางเดินสามารถสัมผัสความงามของพืชวงศ์ปาล์ม เช่น มะพร้าว ตาล อ้อและต้นหมากชนิดต่างๆ รวมถึงระกำ หวาย ชมพู่ กล้วย และผักพื้นบ้านนานาชนิด ช่วงต้นทางจะผ่านป่าดิบชื้นเขานินปู จากนั้นเป็นป่าพรุต่อเนื่องไปถึงศาลาเล่นน้ำโดยมีป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ 4 จุด อธิบายถึงความสัมพันธ์ของธรรมชาติในระบบนิเวศเล็กๆ แห่งนี้ ช่วงท้ายของเส้นทางมีชมรมทิวทัศน์สามารถชมทิวทัศน์ที่งดงามจากมุมสูงได้ การใช้เส้นทางนี้ควรเดินเป็นวงรอบจากจุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดสิ้นสุด เพื่อจะได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างครบถ้วน ถึงตรงนี้หลายท่านคงสนใจปาฟุ ไซมัยคะ ทางทีมงานเชื่อแน่ว่านักท่องเที่ยวจำนวนมากยังไม่เคยไปที่นี่ ปาฟุที่ว่าคืออยู่ที่ทำปอมคลองสองน้ำ ต.เขาคราม อ. เมือง นั่นเอง และทั้งหมดนี้เป็นที่เที่ยวยิ่งบางส่วนเท่านั้นในจังหวัดกระบี่ที่นายช่างขนำญญูในฐานะเจ้าบ้านแนะนำให้กับทุกท่านได้มาเที่ยวชมกัน ใครที่ขอบรรยากาศหาดทรายสลายลมทะเลในทวีปต่อไป ไป ถ้าคิดยังไม่ออกไม่รู้จะไปเที่ยวที่ไหนลองแวะไปกระบี่ นายช่างขนำญญูฝากมาบอกชาวชินโน-ไทยว่ายินดีอาสาเป็นไกด์นำเที่ยวเสมอโดยเฉพาะชาว ชินโน-ไทย ฉบับหน้า Sino-Thai Magazine จะพาทุกท่านเที่ยวละโมไม่ไปยังหนวดอะไรและเป็นบ้านเกิดของพนักงานท่านใดติดตามอ่านกันนะละ และท่านสามารถส่งภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยวในบ้านเกิดของท่านพร้อมแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวกับทีมงานได้ที่ kusuma@stecan.co.th เรามีรางวัลสมนาคุณให้สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกเรื่องเล่าชวนเที่ยวละโมลงในนิตยสารฉบับต่อไป

สุดท้ายการเดินทางมาจนถึงท้ายเรื่องในฉบับนี้ทำให้ผู้เขียนค้นพบว่า บางอย่างถึงแม้ว่ามันจะจากไปไม่หวนคืนตามกาลเวลาคงล้ากับการหมุนรอบตัวเองของโลก อันนำมาซึ่งการเติบโตเปลี่ยนแปลงมากมาย หายที่สุดแล้วบางเรื่องบางอย่างหากมันยังเติมไปด้วยทั้งท่านเองของวันวานในอดีตที่ยังคงสวยงาม และยังคงตราตรึงอยู่ในหัวใจจนบ่งบอกว่าเราไม่เคยหลงลืมไปกับความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จนเป็นแค่สิ่งลึกลับที่เฝ้าดูเข้ามาไปถึง เล็กเช่นเดียวกับธรรมชาติที่ยังคงรักษาความงดงามเหล่านั้นไว้ด้วยตัวของมันเอง แล้วเราจะละทิ้งมรดกอันล้ำค่าทางธรรมชาติเหล่านั้นได้หรือ

กลับมาพบกับของหวานท้ายเล่มในเกมสนุกประจำฉบับกันอีกครั้งนะคะ จากฉบับที่แล้วที่เราตามล่าหาแฟนพันธุ์แท้ นิตยสารชีโน-ไทย โดยตั้งใจเอาไว้ว่า ท่านใดที่สะสมนิตยสารชีโน-ไทยครบจำนวน 10 เล่ม ตั้งแต่ฉบับที่ 1-10 ให้รับนิตยสารมารับของรางวัล ปากกา Sheaffer มูลค่า 500 บาท จำนวน 3 รางวัล ผลปรากฏว่า มีเร็ว 3 ท่าน ที่ได้รับไปมีรายชื่อดังนี้ค่ะ

1. คุณขจีวรรณ ศิริพละ เลขาธิการ สังกัดสำนักกรรมการผู้จัดการ
2. คุณรุ่งรัตน์ ชัยศรีรัตนกุล เลขาธิการ สังกัดสำนักกรรมการผู้จัดการ
3. คุณนฤมล ชินกิจการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ขอแสดงความยินดีด้วยค่ะ มาสนุกกับ Fun Game ช่วงที่ 1 เพื่อเอาใจคนชอบคิดกันหน่อยดีกว่า เอาเป็นว่าเกมนี้กติกากัน

ไม่ยากค่ะ ตารางทั้งหมดมี $6 \times 6 = 36$ ช่อง บางช่องมีตัวเลขให้แล้ว ลองหาตัวเลข 1 - 6 มาเติมให้ครบทุกช่องนะคะ โดยแต่ละช่องตัวเลขห้ามซ้ำกัน ย้ำนะคะว่าห้ามซ้ำกัน ทั้งแนวดิ่งและแนวนอน เกมนี้มีชื่อเกมว่า Sino-ku มันก็คือเกมส์ Sudoku ของทางญี่ปุ่นนั่นเองค่ะ แต่ขอเปลี่ยนชื่อนิดหน่อยจะได้เข้ากับชาว Sino-Thai กันหน่อย 555 คงต้องอาศัยความสามารถสักหน่อย พร้อมแล้วลุยเลย

3	1			6	5
2		5	1	4	
4		1	6	5	2
	5		3		4
1	4	3	5	2	
	2	6		3	1

ตายกันเรียบร้อยค่ะ ปวดหมองกันเรียบร้อยแล้ว? อย่าเพิ่งทำหน้านะคะ เพราะเกมช่วงที่ 2 รอคุณอยู่ กับเกมคำถามนี้มีคำตอบ (ในฉบับ) ค้นหาตัวเองนะคะ รับรองไม่ยาก เริ่มเลยแล้วกัน

1. โครงการรถไฟฟ้า สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ สัญญาที่ 2 มีกี่สถานี สถานีอะไรบ้าง
2. สถานที่ที่นำเงินไปบริจาคจากการประมูลของโครงการที่ช่วยน้อง มีชื่อว่าอะไร ตั้งอยู่ที่ไหน
3. พิธีทำบุญสำนักงานสนามโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง จัดขึ้นตรงกับวันอะไร วันที่เท่าไร เดือนอะไร ทราบมั๊ยจ๊ะ
4. ใครคือมือเร็วผู้โชคดีที่ได้รับปากกา Sheaffer ไปบ้าง
5. สาวสวยพนักงานต้อนรับที่ประจำอยู่สำนักงานสนามโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง แถวหน้าคนที่ 3 จากซ้ายมือมีชื่อเสียงเรียงนามว่าอะไร

6. Policy ประจำปี 2553 ปีนี้มี Slogan ว่าอะไร และแปลเป็นไทยว่าอะไร

7. เพื่อนแท้ในความคิดของคุณต้องมีคุณสมบัติอะไรบ้าง เพราะอะไร

8. โครงการชีโน-ไทย คินก้าไรส์สังคม ปัจจุบันนี้เป็นอาคารที่เท่าไร ก่อสร้างให้กับโรงเรียนอะไร จังหวัดอะไรใครทราบบ้าง

9. บริษัทเรานำระบบการควบคุมความเสี่ยงหรืออันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานมาใช้ ทราบหรือไม่ว่าระบบที่ว่านั้นมีชื่อว่าอะไร

10. ฉบับนี้คอลัมน์เที่ยวละไมในบ้านเกิดพาดูคุณลองได้ไปจังหวัดอะไร เป็นบ้านของพนักงานท่านใด

อย่าลืมส่งคำตอบเข้ามาร่วมสนุกด้วยนะคะ ที่คุณกุสุมา วิวัฒนากุล แผนประชาสัมพันธ์ ชั้น 27 (สำนักงานใหญ่) ของรางวัลฉบับนี้พิเศษสุดเอาใจคุณผู้อ่านด้วย พัดลม MIRA ขนาด 8 นิ้ว แบบตั้งโต๊ะ เพื่อรับเมฆาหน้าร้อน จำนวน 5 เครื่อง เราให้สิทธิ์จับสลากก่อนใคร สำหรับทางสำนักงานใหญ่ ที่ส่งคำตอบส่งเข้ามาเร็วจำนวน 10 ท่าน 1 เครื่อง และจับสลากสำหรับทางหน่วยงานท่านอื่น 1 เครื่อง อีกจำนวน 3 เครื่อง เรามอบสิทธิ์จับสลากร่วมกันสำหรับท่านที่ส่งคำตอบเข้ามาภายในวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ซ้ำหมดอดคล้ายร้อนนะคะ

ประกาศรายชื่อผู้โชคดี Sino-Thai Magazine Vol.11

รับของรางวัลกันไปเรียบร้อยแล้วสำหรับผู้โชคดีที่ตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วนใน ฉบับที่ 11 ที่ผ่านมา รับกันไปเลยจ้า ถ้าบูทีนอน 3 รางวัล และนี่คือรายชื่อผู้โชคดีทั้ง 3 ท่าน

1. คุณอดิศักดิ์ ตันเจริญทรัพย์ สังกัดฝ่ายพัฒนาธุรกิจ
2. คุณศุภมาส สุขสินธุ์ สังกัดฝ่ายทรัพยากรบุคคล
3. คุณจรัสวัชร์ ศิริวัฒน์กุล สังกัดฝ่ายทรัพยากรบุคคล

เรื่องเล่าสอนใจ : มากกว่าคำว่า “เพื่อน”

หากถามว่าคุณมี “เพื่อนสนิท” มั้ย???? แน่นอนว่าคงไม่มีใครตอบว่า “ไม่มี” แต่หากถามต่อว่าแล้วคุณล่ะมีเพื่อนตาย” มั้ย????? หลายคนอาจจะต้องมานั่งนึกทบทวน และหาคำตอบให้กับตนเองในคำถามนี้ ซึ่งคำตอบก็จะมีอยู่ 2 คำตอบเท่านั้น นั่นคือ “มี” และ “ไม่มี” Sino-Thai Magazine ฉบับนี้ขอนำเสนอเรื่องราวของคำว่า “เพื่อน” ที่มากกว่า “เพื่อน” มาให้อ่านกันค่ะ แล้วคุณจะรู้ว่า คำว่า “เพื่อน” มีความหมายมากกว่าที่คุณคิด

ความหวาดกลัวเข้ามาจับอยู่กลางหัวใจของพลทหารในสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อเขาได้เห็น “เพื่อนสนิท” ล้มลงในสนามรบ ขณะติดอยู่ในสนามที่มีแสงไฟจากปืนพุ่งเข้ามาไปมาอยู่ตลอดเวลา

พลทหารขออนุญาตผู้กองของเขาออกไปที่ “เขตปลอดภัยของ” ซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่างสนาม เพื่อเอาศพของ “เพื่อนสนิท” กลับมา “ได้” ผู้กองบอก “แต่ฉันไม่คิดว่าคัมภีร์เพื่อนของเธอกจะตายไปแล้วและเธอก็อาจจะเอาชีวิตไปทิ้งเสียก็ได้” คำพูดของผู้กองไม่สำคัญและพลทหารก็ออกไป เขาไปถึงเพื่อนได้อย่างปฏิหาริย์ แบกเพื่อนขึ้นบ่าแล้วนำกลับมาที่สนาม เมื่อทั้งคู่กำลังลงมาถึงกันหลุมนายแพทย์ทหารก็ทำการสำรวจทหารที่บาดเจ็บ แล้วหันไปมองเพื่อนเขาอย่างอ่อนโยน “ฉันบอกเธอแล้วว่ามันไม่คุ้ม” ผู้กองบอก “เพื่อนเธอตายแล้วและเธอก็บาดเจ็บสาหัส” “ถึงกระนั้นมันก็คุ้มค่าครับท่าน” พลทหารตอบ “เธอหมายความว่าอย่างไรคุ้มค่า?” ผู้กองถามกลับ “เพื่อนของเธอตายแล้วนะ” “ใช่ครับท่าน” พลทหารตอบ “แต่มันก็คุ้มค่าเพราะว่าตอนที่ผมไปถึงเขายังไม่ตาย” ผมตั้งใจได้ยินเขาบอกว่า...“ฉันรู้ว่านายต้องมา” คุณคิดว่าจะมี “เพื่อน” เช่นนี้สักกี่คน??? ถ้าหาเจอแล้วจงเก็บรักษาเอาไว้ให้ดี!!!!